Diyarbakır Kültürünü Folklorunu Yaşatma Ve Dayanışma Derneği

— *MehmetALİ* · 10 Kasım 2009

Oturduğum eyvanda arkadaşlarla bir çay içerek, sohbete başladık. Sohbetin ana konusu elbette Diyarbakır idi. Bizim çalışmalarımıza dair görüş belirten arkadaşlardan biri, oturduğu kürsüden ayağa kalktı. Biz, merak içinde ne söyleyeceğinin merakı içindeydik:
-Arkadaşlar, bu şehri tanıtmak, boynumuzun borcu olmuştur.
Biz, bu arkadaşımızın ifadesine yabancı değildik. Zaten yıllardır, bunun mücadelesini vermiyor muyduk?
-Arkadaşlar, artık bu şehri tanıtma yolunda ciddi adımlar atmalıyız.
Doğru söze ne denir? Biz, ciddi adımlar atmalıyız, elbette.
-Arkadaşlar, kurmayı teklif edeceğim dernek çatısı altında kendimizi tanıtmalıyız.
Hay gözünü sevdiğim, bunu söylemen yüreğime su serpti. Yıllardır, böylesine erkek bir sese muhtaçtık.
-Arkadaşlar, en yakın zamanda kurulmasını önerdiğim dernek çatısı altında projeler geliştirerek, bir Diyarbakır Evi satın alarak, biz de şehrimize vefa borcumuzu ödemeliyiz.
Nasıl da duygularıma tercüman oluyor, bu arkadaşımız!.. Gerçekten gözlerim yaşarırcasına bu fikri desteklemek lazım:
-Doğruuuuudur!...
-Arkadaşlar, bunun için kendi maaşlarımızdan edeceğimiz fedâkarlıkla en az yirmi arkadaşla çabamızı sürdürmeliyiz.
Bu da doğru.
Derneğin ismi alelacele gündeme taşındı:
-Diyarbakır Kültür Derneği
-Diyarbakır Tarih Kültür Sanat Derneği
-Arkadaşlar benim önerim bir de derneğin adında yardımlaşma ve dayanışma kelimeleri olsun.
-Doğruuuuuudur!...
-Bizim derneğimiz başkalarının derneğine benzememelidir.
-Benzese niye dernek kuruyoruz, arkadaşlar!...-
-Arkadaşlar, biz esasında şehrimizi dünyanın dört bir yanına tanıtacağız.
-Bravoooooo!...
-Biz, kimseye el açmayacak, kendi öz kaynaklarımızla derneği ayakta tutacağız.
-Yaşasıınnnnnn!....
-Arkadaşlar, varlığımızın geleceği olan gençlere burs vereceğiz...
-Fevkaladedir...Alkışlayalım arkadaşlar!....
-Bizim kitabımızda arkadaşı satmak olmaz. Şehri satmak asla!....
-Ciğerim doğru söylüyoooooorrrrrrrr!...
-Arkadaşlar, ahbaplar bu böle gitmeyecektir!.... Böle gelen böle gitmez!....
-Gitmezzzzzz!...

-Biz, öle bir dernek kuracağız ki herkes gıpta ile baksın!....
-Yaşasın derneğimiz!.....
Çayımızı içtik, yenisi konuldu masalara
Topu topu altı kişilik olan grubumuza bir de isim bulundu, ilk elden: Diyarbakır Kültürünü Folklorunu Yaşatma ve Dayanışma Derneği
Nasıl sevindim, bilemezsiniz. Yıllardır bu iş için didinen ben, nasıl akıl edememiştim, ekiple birlikte davranılmasının gerektiğini. Bir çırpıda bu dernek kurulmuştu.
Zaten toplumun gidişatını böylesi oluşumlar değiştirmiyordu. Ne de güzel manzaraydı, bu. Sonuçta kurulmuş sayılırdı, derneğimiz. Derneğin ilk önce yerinin tespit edilmesi gündeme geldi:
-Arkadaşlar, bence derneğimiz, Ofis semtinde olmalı.
-Biz, kira problemini hal ettikten sonra Ofis'e taşınmalıyız.
-Hayır arkadaşlar, bizim ciddi olduğumuzun bilinmesi için öncelikle Ofis'te olmamız lazım.
-İyi ve güzel. Hayırlı bu iş için ben de elimden geleni yapacağım.
-Arkadaşlar, madem derneği kurduk sayılırız. Burada bir de yönetim kurulunun geçici olanına da karar verelim.
-Verelim sayın arkadaşlar.
-Benim önerim birkaç iş adamını da vitrinde göstermektir.
-Adamlar kabul ederler mi? Sormadan olmaz.
-Olur olur... Onları şeref üyesi yaparız.
-Başkan adayımız kim olsun arkadaşlar!..
-Senden başkası olmasın.
-Arkadaşlar, ben kendimi önermiyorum.
-Senin olmanı istiyoruz.
-Evet seni de ben teklif ediyorum.
-Öneriyi kabul edenler
Eller kalktı ve dernek başkanımız seçildi.
Bana düşen de üyelik oldu. Bundan alası ne olabilir. Madem dernek kuruluyor, ben de bir nefer olarak bu oluşumda yerimi alabiliyor, gerektiğinde şehrime gereken hizmeti yerine getireceğim.
-Arkadaşlar, Hocamız, basın ve halka ilişkilerden sorumlu olsun.
Beş el kalktı. Ben de mecburen kabul ettim. Nasıl olsa bu dernek, şehri ön plâna alacak ve kendini bu şehre adayacak üyelerden oluşmaktaydı.
-Madem bize bu görevi verdiniz, kabul ediyorum.
Derneğimiz bu şekilde ön çalışmalarını tamamladı. Madem ben Basın ve Halkla İlişkilerden sorumluyum. Kalktım, çay parasını ödedim. Ne de olsa yılların birikimine sahiptim ve biz, bu işi bir çırpıda hallettik. Kalktık, her birimiz evimize gittik. Mutluluktan uçar gibiydim. Basın toplantılarını yapacak, dernek adına konuşacak, şehrin tarihi, kültürel, edebî yönleri üzerinde konuşacak, bilgi verecektim.
Gece geç vakitler eve gelirken hanımın sitemini bile hoş karşıladım:
-İnsan evinin yolunu bilmez mi? Sabah çıktın, gecenin bu vakti ...
-Haklısın hanım, bir daha olmaz. Şu anda bir derneğin Basın ve Halkla İlişkiler Sorumlusu ile

konuşuyorsun. Dernek çalışmalarımız meyvesini verdi. Artık, yıllardır yaptığım çalışmalardan dolayı benimle övünebilirsin.
Hanım, kabul olunmayan duaya amin denilmeyeceğine dair mırıldanır gibi oldu:
-Ben yıllardır kahrını çektim. Şimdi de dernek belası.
Oturduğum odada kendimce hesaplar içine girdim. Daha önce bir dernek açmaya herkesinin cesareti yoktu. Zaten dernek ismini duyanlar, cin çarpmışa dönüyor, insanın yanından uzaklaşıyordu:
-Allah için beni seversen beni senin yanında görmesinler. Çoluk çocuğum var.
-Ne olursun dikkat et. Yasa dışı işlere bulaşmayasın. Bak, bu işlerin sonu iyi değil.
Kararımı vermiştim: Der-nek ku-ru-la-cak-tır!...
Sabahleyin arkadaşların kimiyle telefon konuşması yaptım:
-Bu akşam buluşuyor muyuz?
-Başkanla görüşelim.
-Arkadaşım dernek için aradım.
-Dün bir bu gün iki... geniş bir katılımla konuyu ele alacağız.
-Dernek için aradım.
-Başkanla bir araya gelelim.
-Dernek!...
-Dernek için görüşmeliyiz, ha diye kolları sıvamanın anlamı ne? Biraz bekle canım.
-Dernek için aradım
-Evet, güzel bir fikirdi, dün konuştuğumuz. Fakat bu önemli işler için acele etmeye gerek yok ki. Acele eden ecele gider. Çok geniş bir mutabakat sağlayarak toplantılar yapmamız lazım, kardeşim.
Ertesi gün yine aradım:
-Dernek!
-Başkan daha bize haber vermedi. Konuşuruz.
-Dernek için..
-Mesaiden çıkınca eve gitmem lazım.
-Dernek!..
-Başkan iş adamları ile görüşecek.
-Dernek çalışmaları için görüşelim.
-Başkanın sözüne göre hareket etmemiz lazım.
İçim içimi yer, bitirir oldu., beni. Bu dernek kurulsa şehrimize dair birçok çalışmayı yapar, yılların ihmalini ortadan kaldırır ve hizmetin nasıl yapılacağını herkese gösterirdim:
-Ağabey dernek.
-Ya bizim misafirler var, bu akşam. Başka zaman görüşsek. Olmaz mı?
-Üstad, dernek için aradım.
-Anladım, dernek için yönetim kurulunun toplantısı başkanın işi çıktığı için gelecek hafta yapılacakmış.
-Abla dernek?
-İşim başımdan aşkın karde4şim. Çağırsalar gelirim. Aidatımı, bağışımı yaparım.
-Teyze dernek?

-İnanın ki köye gittim!...
-Hocam dernek?
-Şu vizeler bir bitsin, ilgilenelim, el birliğiyle.
-Seyda derneğimiz vardı ya...
-Bismillah...Ne demek, yeter ki kurulsun. Ben hazırım. Surlardaki kitabeler ve mezar yazıları bana ait evladım...
Kime telefon açıp kontürleri su gibi harcarken, Rabbımın verdiği sabırla, gelen cevap niteliğindeki incir çekirdeğini doldurmaktan uzak yanıtlardan anlayamadım, fehm etmekten uzak kaldım.
-Kardeş dernek?
-Valla şehir dışındayım...
-Üstad, derneğimiz...
-Gelin ne bilgi isterseniz vereyim...
-Canım benim dernek faaliyetlerimiz için aramıştım...
-Oooo derneği cidden kurmayı mı düşünüyorsunuz? Ben şaka zannettim.
-Anacığım dernek?
-Baban duysa küplere biner. Komonist, dinci ne varsa derneklerden merneklerden çıkyıtdı... Sakın ha!.... Devletle başedilmez oğlum, aklını topla başına devşir. Sakın ha!...Hımmmmmm
Ben, her telefon açtığımda müjdeli haberi beklerken, artık ezberlediğim cümleleri duyuyordum. Bazen kısa ve eksiltili cümlelerdi: "Yarın görüşelim, gelecek hafta. Haberim var,..."
Eve gelişlerimde üzerimdeki eski neşem kalmamış ki hanım sordu:
-Canın neye sıkkın? Yine dernek mi?
-Evet, iyi başladık. Şimdi de bir araya geleceğimiz zamanı daha kararlaştırmadık.
Ben, daha önce vakıf üyesiydim, öğretmen sendikasının birinde üyeydim, bir ilçe derneğinin kurucularından sayılırdım, Tüketici Haklarını savunan derneğin yönetim kurulu üyeliğim vardı.
Bu işi kendime mesele etmiştim. Arkadaşlarla daima telefonla konuşan bendim. Kimsenin beni aramamasına bir mana veremedim, bu anlamsızlığı çözemedim. Bu ayın kabaran telefon faturası da umurumda değildi.
Derneğin kaç masası, sandalyesi, kütüphanesi, bilgisayarı olmak üzere gerekli olan demirbaş listesini şimdiden hazırlamış ve istenildiği anda takdim etmek üzere cebime bırakmıştım:
-Başkanım, listemiz bu. Bu demirbaşlar öncelikli.
Hatta evde iki bine yaklaşan kitapları kolilere bırakmıştım. En çok hanım buna sevinmişti. En azından evin bir odası işgalden kurtulmuş ve rahat bir şekilde çalışma odasında çocuklarım ders çalışacaktı:
-Bak, bu iyi oldu. Bu oda artık darmadağın olmayacak. Senin bana yaptığın tek iyilik bu oldu.
Mesaiden gelmiş ve oldukça yorgundum. Yemeği afıyetle yedikten sonra televizyondan yerel haberleri seyretmek, Diyarbakır'da olanı-biteni öğrenmek istedim. Çoluk, çocuk ben haberleri izlerken susmak zorunda kalır. Nihayetinde Diyarbakır söz konusudur ve bu benim ilgi alanım içindedir. Bir alt yazı gözüme ilişti: Yeni bir dernek kuruldu!.. Az sonra.
Eminim, iş adamlarının bir derneği amip gibi bölünüp yeni bir oluşum içine girmiştir. Merakla seyre daldım. Az sonralar bitmek bilmiyor.

Kimi görsem iyi. Bizim başkan papyon kravatıyla ekranda boy göstermez mi!..Tonton başkanımız papyon takarken gördüm, hayatında ilk kez. Bizim başkan papyon kravat takmış, bizim başkan!.... Yanında girişim grubumuz. Masa başında gülücükler dağıtılıyor. Derneğin kuruluşu müjdeleniyor, kamuya.
Başkan, mikrofonu eline alıp coşuyor:
-Arkadaşlar, ihtiyaca binaen kurduğumuz bu dernek. şehrimize hayırlı ve uğurlu olsun. Yıllardır çabaladık ve uğraştık. Sonunda derneğimizi kurduk. Amacımız şehrimizi tanıtan, yanlış anlaşılmalara karşı çıkan, yayınlarıyla, sitesiyle ve etkinlikleriyle bu dernek şehrimizin sesi olacaktır. Şimdiden hayırlı olsun. İş adamlarımızın ve resmî kurumlarla kuruluşların vereceği destekle kadîm şehrimizin makûs talihini değiştireceğiz. Biz, bu derneğin kurucularıyız. Fakat her Diyarbakırlı bu derneğe kayıtlı olsun olmasın üyemizdir....
Gerisini anlatmayayım. Tüm gözler bende. Ben de çizilen karizmayı çaktırmadan kurtarmak peşindeyim:
-Baba, bu dernek sizin mi?
-Hayır, oğlum. Bu dernek bizim rakiplerin elini çabuk tutup bizden önce kurdukları dernektir. Bizim başkan böyle papyon takıp toplantı yapmaz. Bizim arkadaşlarımızla dernek çalışmalarımız şimdiden askıya aldık. Yakında daha gür sesle ve toplumun desteklediği isimleri de yanımıza alarak meydana çıkacağız. O zaman sen babanı gör.
Benim ortanca oğlum, meydanı boş bulduğum için attığım nutkun heyecanına kapılmış, verdiğim coşkuya kendini kaptırmıştı:
-Aslan babam.
Hanım, bir kenardan bizi izliyor. Belli ki bir şeyler söyleyecek. Ben, buna hiç fırsat verir miyim:
-Oğlum, bizim dernek var ya şehrimizin en kapsamlı derneği olacak. Beni başkan seçeceklerdi. Biraz zaman istedim. Ondan bu iş gecikti.
Gazeteyi elime aldığımda manşetten verilen haber başlığı: Diyarbakır Kültürünü Folklorunu Yaşatma ve Dayanışma Derneği Kuruldu.
Televizyona çağrılmadım, gazetedeki basın açıklamasında yokum, toplantıda hep atlatıldım. Şimdi ben pes mi edeceğim? Asla ve kat'a!... Biz bu işe gönlümüzü koyduk, geri dönmek yok, baş koyduğumuz yoldan dönenin kaşığı pilavda kırılsın.
Yeni bir dernek ismi üzerine düşünüyorum. Benim dernek ismini buluşumdan sonra çoluk çocuk hanım yeğen yedi sayıyı tamamlayıp, kendi ismimizi tabelada herkese ilan edeceğiz.
Ne zaman mı? Benim acelem yok... Aslında bulduğum isimler de şöyle sıralanıyor, hafızamda:
1-Diyarbakır Kültürü Koruma ve Akademik Çalışmalar Derneği
2-Diyarbakır Tarih Kültür Sanat Merkezi Derneği
3-Diyarbakır Akademisyenler Birliği
4-Diyarbakır Kültür Sanat Edebiyat Vakfı Girişim Grubu
5-Diyarbakır Tarih Kültür Derneği
6-Diyarbakır Sanatsal Araştırmalar Derneği
7-Diyarbakır Kültürel Varlıkları Koruma Derneği
8-Diyarbakır Kuzey Mezopotamya Derneği
9-Diyarbakır Tarihi Eserleri Yaşatma Derneği

Aslında bunca sıralama içinde bocalayıp durmamı istemedi, bir arkadaşım. Bunları küçük kâğıtlara yazacakmış. Çarşıda bir tavşan fal çekilişi yapıyormuş. Bu perşembe pazara sahibi tezgahı kuracakmış. Biz de şansımızı deneriz. Tavşan hangi ismi çekse o an dernek hazır.
Bilirsiniz derneklerin isimleri oldukça önemlidir. Siz ne dersiniz? Fikriniz nedir? İnanınız ki öğrenmek isterim.